

ਰੀਵੀਜ਼ਨਲ ਸਿਵਲ

ਸਾਮਨੇ ਭੰਡਾਰੀ, ਸੀ.ਜੇ.

ਨਿਊ ਸਿਟੀਜ਼ਨ ਬੈਂਕ ਆਫ ਇੰਡੀਆ, ਲਿ. ਦਿੱਲੀ, ਅਪੀਲ ਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਮੈਸੇਰਜ ਕੇ.ਬੀ. ਬਰਨਲ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ, -ਜਵਾਬਦਾਰਾ।

1953 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਨੰਬਰ 67-ਡੀ

ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ (V of 1908) ਆਰਡਰ 34-ਕੀ ਚਲਣ-ਯੋਗ ਦੇ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ-ਪ੍ਰੋਵਿਜ਼ੀਅਲ ਇਨਸੋਲਵੈਂਸੀ ਐਕਟ (III ਆਫ 1939)-- ਸੈਕਸ਼ਨ 28 (6)-- ਡਿਸਚਾਰਜ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਲੈਣਦਾਰ-ਦੀਵਾਲੀਆ ਸਾਬਤ ਨਾ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਕਰਜ਼ਾ ਦਾ ਬਕਾਇਆ-- ਕਿ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕੀਤੇ ਦਿਵਾਲੀਆ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜਾਤੀ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ।

KBB, & Co., ਨੇ N.C. ਬੈਂਕ ਤੋਂ ਮਾਲ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ 'ਤੇ ਲੇਨ ਲਿਆ ਸੀ। ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ 17 ਜੂਨ 1947 ਨੂੰ ਦਿਵਾਲੀਆ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 30 ਅਗਸਤ 1948 ਨੂੰ ਬੈਂਕ ਦੁਆਰਾ 392-12-0 ਰੁਪਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਤੇ 10 ਮਾਰਚ 1949 ਨੂੰ ਐਕਸ ਪਾਰਟੀ ਡਿਗਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ। ਬੈਂਕ ਨੇ ਪ੍ਰੋਵਿਜ਼ੀਅਲ ਇਨਸੋਲਵੈਂਸੀ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 28 (8) ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰਤ ਰਿਸੀਵਰ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਜਾਂ ਸੂਚਿਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਲੈਣਦਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵਜੋਂ ਦਰਜਾਬੰਦੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। 14 ਦਸੰਬਰ 1951 ਨੂੰ ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਡਿਸਚਾਰਜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ। ਬੈਂਕ ਨੇ 25 ਜੂਨ 1952 ਨੂੰ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ। ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿਉਂਕਿ ਕਰਜ਼ਾ ਦੀਵਾਲੀਆ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਬੈਂਕ ਨੇ ਸੇਧ ਲਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਰੁਖ ਕੀਤਾ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਰਡਰ 34 ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਅਚੱਲ ਸੰਪੱਤੀ ਦੇ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਲਈ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ।

ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਜਿੱਥੇ ਦਿਵਾਲੀਆ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਲੈਣਦਾਰ, ਆਰਡਰ ਡਿਸਚਾਰਜ ਪਾਸ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਆਪਣੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਕਦਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਅਤੇ ਦੀਵਾਲੀਆ ਤੋਂ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਕਾਇਆ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਡਿਸਚਾਰਜ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿਵਾਲੀਆ ਨੂੰ ਨਿੱਜੀ ਤੋਂ ਰਿਹਾਅ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਮੋਰਟਗੇਜ ਦੇ ਅਧੀਨ ਦੇਣਦਾਰੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਾਬਤ ਹੋਣ ਯੋਗ ਇੱਕ ਕਰਜ਼ਾ ਹੈ ਅਤੇ ਲੈਣਦਾਰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਦਿਵਾਲੀਆ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬਕਾਇਆ ਲਈ ਨਿੱਜੀ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਕੇ-ਆਪਰੇਟਿਵ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਬੈਂਕ, ਲਿਮਟਿਡ, ਬਨਾਮ ਸੁਰੇਂਦਰ ਨਾਥ (1) ਨੇ ਵੱਖਰਾ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਬੰਬੇ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਰਮਚਾਰੀ ਬਨਾਮ ਮੈਸੇਰਜ ਚਿਮਨੀਰਾਮ-ਮੇਤੀਲਾਲ (2) ਨੇ ਇਸ ਦਾ ਅਨੁਸਰਣ ਕੀਤਾ।

ਸ੍ਰੀ ਵਾਈ. ਐਲ. ਤਨੇਜਾ, ਜੱਜ ਸਮਾਲ ਕਾਜ ਕੋਰਟ, ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਮਿਤੀ 6 ਦਸੰਬਰ 1953 ਦੇ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਲਈ (ਪ੍ਰੀਵੀਜ਼ਨਲ ਸਮਾਲ ਕਾਜ ਕੋਰਟਸ ਐਕਟ) ਧਾਰਾ 25 ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਜੱਜਮੈਂਟ ਡੈਬਟਰ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕਰਜ਼ਾ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੀ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਦੁਆਰਾ ਚਾਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਸੂਰਜ ਭਾਨ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ।

ਬੁੱਧੀ ਦੇਵਾ ਗੁਪਤਾ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ।

ਜੱਜਮੈਂਟ

ਭੰਡਾਰੀ, ਸੀ.ਜੇ. ਭੰਡਾਰੀ, ਸੀ.ਜੇ. ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਸਵਾਲ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਨਾਮ (1) ਕਿ ਕੀ ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੇ ਕੋਡ XXXIV ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਚਲ ਸੰਪਤੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ (2) ਕੀ ਪ੍ਰੋਵਿਜ਼ੀਅਲ ਇਨਸ ਲਵੈਸੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 28 (6) ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਇੱਕ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਲੈਣਦਾਰ ਨੂੰ ਡਿਸਚਾਰਜ ਦੇ ਆਰਡਰ ਪਾਸ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਇਨਸਾ ਵੈਂਟ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ

ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥ ਸਧਾਰਨ ਹਨ ਅਤੇ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਮੇਸਰਸ ਕੇ.ਬੀ. ਬਰਨਲ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਨਿਊ ਸਿਟੀਜ਼ਨ ਬੈਂਕ ਇੰਡੀਆ ਲਿਮਿਟਡ ਤੋਂ ਸਕਿਊਰਿਟੀ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਕੁਝ ਸਰਜ਼ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾ ਕੇ ਕਰਜ਼ਾ ਲਿਆ। 17 ਜੁਲਾਈ 1947 ਨੂੰ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਦਿਵਾਲੀਆ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ 30 ਅਗਸਤ 1948 ਨੂੰ ਬੈਂਕ ਨੇ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਰੁਪਏ 392-12-0 ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕੀਤਾ। ਅਤੇ 10 ਮਾਰਚ 1949 ਨੂੰ ਬੈਂਕ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਪਾਰਟ ਡਿਕਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਲਗਭਗ ਇੱਕ ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਟੀ ਕੰਪਨੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਰਜ਼ ਰੁਪਏ ਦੀ ਮਾਮੂਲੀ ਰਕਮ RS. 7-3-0 ਵਿੱਚ ਵੇਚਿਆ ਗਿਆ। ਪਰ ਪ੍ਰੋਵਿਜ਼ੀਅਲ ਇਨਸੋਲਵੈਂਸੀ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 28 (6) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਇਸ ਨੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਪ੍ਰਾਪਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਜਾਂ ਉਸਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਇਹ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਲੈਣਦਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵਜੋਂ ਦਰਜਾਬੰਦੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕੰਪਨੀ ਨੇ 14 ਦਸੰਬਰ 1951 ਨੂੰ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕੀਤਾ। 25 ਜੂਨ 1952 ਨੂੰ ਬੈਂਕ ਨੇ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੇ ਆਰਡਰ XXI ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ। ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿੰਗ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਰਜ਼ ਵੇਚੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਬੈਂਕ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਬਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਪ੍ਰਾਪਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਵੇ। ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਸੀ ਬੈਂਕ ਨੂੰ ਬਕਾਇਆ ਕਰਜ਼ਾ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਡਿਸਚਾਰਜ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਬੈਂਕ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹੀ ਇਲਾਜ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਬੈਂਕ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਬੈਂਕ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਪੱਖੋਂ ਇੱਕ ਸਹੀ ਨਿਰਣੇ 'ਤੇ ਆਈ ਹੈ।

ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਪਹਿਲਾ ਨੁਕਤਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੇ ਆਰਡਰ XXXIV ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ 8 ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਕੇ-ਆਪਰੇਟਿਵ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਬੈਂਕ, ਲਿਮਿਟਡ ਬਨਾਮ ਸੁਰੇਂਦਰ ਨਾਥ ਦੇਵ, (1) ਵਿੱਚ, ਕਲਕੱਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਆਰਡਰ XXXIV ਦੇ ਨਿਯਮ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇਕੁਇਟੀ ਦੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਪਟਾਏ ਨਿਯਮਾਂ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹਨ, ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਲਈ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ 'ਤੇ ਵੀ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਨਿਰੀਖਣ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਨੂੰ ਐਖੀਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰੇ ਬਿਨਾਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਹੀ ਸਿਧਾਂਤ ਬੰਬੇ ਬਨਾਮ ਮੈਸਰਜ਼ ਚਿਮਨੀਰਾਮ ਮੋਤੀਲਾਲ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਅਸਾਇਨੀ ਵਿੱਚ ਬਿਆਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, (2) ਜਿੱਥੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਉਸ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਅਤੇ ਇਸ ਤੱਥ ਦੀ ਡੂੰਘਾਈ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿ ਅਧਿਆਇ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਹੈ "ਮੁਕੱਦਮੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ", ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਆਰਡਰ XXXIV ਦਾ ਸੰਚਾਲਨ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਦੇ ਸਵਾਲਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦੂਜਾ ਅਤੇ ਸ਼ਾਇਦ ਵਧੇਰੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਪ੍ਰੋਵਿਜ਼ੀਅਲ ਇਨਸੋਲਵੈਂਸੀ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 28 (6) ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਇੱਕ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਲੈਣਦਾਰ ਨੂੰ ਦਿਵਾਲੀਆ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉਸਦੇ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਤੋਂ ਛੇਟ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਦੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਸੁੰਦਰ ਲਾਲ ਬਨਾਮ ਐਲ. ਬਨਾਰਸੀ ਦਾਸ (3), ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਪ੍ਰੋਵਿਜ਼ੀਅਲ ਇਨਸੋਲਵੈਂਸੀ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 47 ਇੱਕ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਲੈਣਦਾਰ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਉਹ ਚੁਣਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਵਿਕਲਪਿਕ ਹੈ, ਉਹ ਦਿਵਾਲੀਆਪਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਤੋਂ ਵੱਖ ਰਹਿਣ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਅਤੇ ਅਮਲ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ 'ਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਡਿਸਚਾਰਜ ਦਾ ਹੁਕਮ ਆਰਡਰ XXXIV, ਨਿਯਮ 6 ਦੇ ਤਹਿਤ

ਦੇਣਦਾਰੀ ਤੋਂ ਦਿਵਾਲੀਆ ਨੂੰ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਰਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਖੁਪਚੰਦ-ਨਾਥਮਲ ਮਾਰਵਾੜੀ ਬਨਾਮ ਰਾਜੇਸ਼ਵਰ ਸੰਕਰ ਦੇਸ਼ਪਾਂਡੇ (1) ਵਿੱਚ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ।

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਹੋਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਨੇ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਰਾਏ ਜ਼ਾਹਰ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਹਵੇਲੀ ਸ਼ਾਹ ਬਨਾਮ ਮਿ. ਹੁਸੈਨੀ ਜਾਨ ਵਿੱਚ, (2), ਲਾਹੌਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਲੈਣਦਾਰ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਇੱਕ ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ ਡਿਕਰੀ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਡਿਸਚਾਰਜ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਉਸਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਕਦਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਅਤੇ ਦਿਵਾਲੀਆ ਤੋਂ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਕਾਇਆ ਸਾਬਤ ਕਰਦਾ ਹੈ।, ਡਿਸਚਾਰਜ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿਵਾਲੀਆ ਨੂੰ ਮੋਰਗੇਜ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਿੱਜੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਾਬਤ ਹੋਣ ਯੋਗ ਕਰਜ਼ਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੰਪਾਦਕ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਦਿਵਾਲੀਆ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬਕਾਇਆ ਲਈ ਨਿੱਜੀ ਫਰਮਾਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਚੇਕਲਿੰਗਾ ਮੁਦਾਲੀ ਬਨਾਮ ਮਾਨਿਕਕਾ ਮੁਦਾਲੀ, (1) ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਮੁੱਖ-ਨੋਟ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:-

"ਸੈਕਸ਼ਨ 47 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਇੱਕ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਲੈਣਦਾਰ ਦਾ ਕਰਜ਼ਾ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਆਪਣੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰ ਲੈਂਦਾ ਜਾਂ ਇਸਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਇਸਦੀ ਕਦਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਘਟਨਾ ਨਹੀਂ ਵਾਪਰਦੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਸਲ ਸਥਿਤੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਲੈਣਦਾਰ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਸਾਬਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਉਸ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਇੱਕ ਅਚਨਚੇਤ ਹੈ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਐਕਟ ਦੇ ਬਾਹਰ ਅਚਨਚੇਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਜੇਕਰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕ੍ਰੈਡਿਟ- ਦਿਵਾਲੀਆ ਕਾਰਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਆਪਣੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਜਾਂ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਇਸਦੀ ਕੀਮਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ, ਤਾਂ ਧਾਰਾ 44 (2) ਉਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਦੇ ਕਰਜ਼ੇ ਦਾ ਕੋਈ ਹਿੱਸਾ ਉਸਦੇ ਕਾਰਣ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਬਣਦਾ ਅਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ ਸਿਰਫ ਕਰਜ਼ਿਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਦਿਵਾਲੀਆ ਹੋਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਉਹ ਦਿਵਾਲੀਆ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ਰਤ ਡਿਸਚਾਰਜ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਰਡਰ XXXIV, ਨਿਯਮ 6, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਫਰਮਾਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਦਿਵਾਲੀਆ ਦੇ ਡਿਸਚਾਰਜ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇਹ ਅਤੇ ਇਥੋਂ ਦੀਵਾਲੀਆ ਵਿੱਚ ਸਾਬਤ ਬਕਾਇਆ ਕਰਜ਼ਾ ਅਤੇ ਬਣਦਾ ਕਰਜ਼ਾ ਵਿੱਚ ਕਮੀ ਹੈ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 44 (2) ਇਸਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰੇਗੀ।"

ਇਹਨਾਂ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੈਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਰਾਏ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਲਾਹੌਰ ਅਤੇ ਮਦਰਾਸ ਦੀਆਂ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਅਤੇ ਨਾਗਪੁਰ ਦੀਆਂ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰਾਂ ਤੇ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ 10 ਮਾਰਚ 1950 ਨੂੰ ਜਦੋਂ ਬੈਂਚ ਨੇ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਰਜ਼ ਨੂੰ 49-5-0 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਵਿੱਚ ਵੇਚ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਬੈਂਚ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਉਸ ਤੋਂ ਬਕਾਇਆ ਬਕਾਇਆ ਲਈ ਦਿਵਾਲੀਆ ਦਾ ਲੈਣਦਾਰ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੈਂਚ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਬਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਪ੍ਰਾਪਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਵੇ। ਲੈਣਦਾਰ. ਬੈਂਚ ਨੇ ਇੱਕ ਢੁਕਵੀਂ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿੰਗ ਕੋਰਟ, ਇਸ ਲਈ, ਆਰਡਰ XXI ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਉਚਿਤ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਖਰਚਿਆਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ | ਸਾਰੇ ਵਿਵਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Authenticated/vetted by: Kirna Devi Translator